

ת"פ 1923/09 - מ.י. תביעות ת"א שלוחת איילון נגד א ג

בית משפט השלום בראשון לציון

08 יולי 2014

ת"פ 1923-09 מ.י. תביעות ת"א שלוחת איילון נ' ג

בפני כב' השופט רפי ארניה
המאשימה
נגד
הנאשם
א ג

נוכחים:

ב"כ המאשימה הגב' רוני כאשי - מתמחה

ב"כ הנאשם עו"ד גיל אדלמן

אין התייצבות לנאשם

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

בפני בקשה להפקעת השל"צ ולגזירת דינו של הנאשם.

בשנת 12/7/12, הורשע הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום בהתאם להודאתו, עבירות של תקיפה, איומים ושיבוש הליכי משפט כאשר מדובר באירועים משנת 2008 בגין דחיפת אחותו.

במסגרת גזר הדין, הוטל על הנאשם בין היתר צו של"צ אשר הומר לצו מבחן בעקבות המלצת שירות המבחן מיום 13/6/13 לצורך מעקב אחר התקדמותו, במסגרת קהילה טיפולית לגמילה מחומרים פסיכו-אקטיביים.

ביום 30/12/13, הוגשה בקשה לעיון מחדש מעת שירות המבחן ובה נאמר כי הנאשם איננו מעוניין עוד במעורבות טיפולית של גורם כלשהו בעניינו.

עמוד 1

הנאשם מ סר לשירות המבחן כי התמודדותו עם האובדן הינה על דרך של צריכת משקאות משכרים אך לא סמים. הנאשם מסר עוד, כי אינו מסוגל להתגייס ולהתחייב להמשך הקשר עם השירות ולשתף עימו פעולה.

נוכח האמור, בא שירות המבחן בבקשה לגזירת דינו של הנאשם והפקעת צו השל"צ.

יודגש, כי מאז ביצוע העבירות ועד היום לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים.

הנה כי כן, ביהמ"ש נדרש לגזור את דינו של נאשם אשר מעשיו בוצעו בשנת 2008 ואילו הוא נדרש לתת את הדין היום לאחר שחלפו 6 שנים ולאחר איננו עומד בתנאי צו המבחן.

המאשימה באה בעתירה להטיל לנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות. לדעת המאשימה כך יבוטא המסר על פיו הנאשמים שביהמ"ש הקל עימם, צריכים לעמוד בתנאי ההקלה ואם לא עושים כן, יוטל עליהם עונש אשר היה מוטל עליהם מלכתחילה.

מנגד ב"כ הנאשם, לא כפר בעובדה כי יש להטיל על הנאשם עונש חלופי, אולם הדגש כי בנסיבות הענין אין שום חובה שעונש זה ירוצה בדמות מאסר בלבד, וניתן להטיל גם עונש אחר.

לאחר ששקלתי את כלל נסיבות הענין, באתי לכלל מסקנה כי אין מקום להטיל על הנאשם עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות. אומנם נכון כי הנאשם הוא זה שגרם במקרים רבים לדחיית מועדי הדיון, וזאת בהימנעותו מלהתייצב, ואולם גם אם ניקח בחשבון את תקופת הדחיה שנגרמה בעטיו הרי שעדיין מדובר באירועים רחוקים, וכאשר - מבלי לגרוע מחומרת הענין - אין המדובר באירועי אלימות שהינם מהרף הגבוה. המרכז בענייננו הינו בעיקר עבירת שיבוש, וגם היא כאמור רחוקה למדי.

חלוף הזמן בוודאי מהווה שיקול משמעותי בכל הנוגע לגזירת דינו של הנאשם מחדש, כמו גם הנתונים הנוספים אשר באו לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן.

יודגש כי מאחר והרשעת הנאשם היתה בשנת 2012, הרי שתקון 113 לחוק העונשין איננו חל ועל כן, אין חובה לקבוע מתחם ענישה בגין תיק זה.

אשר על כן, ולאחר ששקלתי את כלל השיקולים, סבורני כי מן הראוי להטיל על הנאשם עונש חלופי בדמות עונש כלכלי וכן להמיר את עונש השל"צ לתקופת מאסר מותנית נוספת אשר תחול החל מהיום.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום הנאשם לא יעבור עבירה כלשהי כנגד הגוף, או עבירת שיבוש הליכי משפט, למעט עבירת איומים.
2. מאסר לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום הנאשם לא יעבור עבירת איומים.
3. קנס בסך של 4,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים אשר תחילתם ביום 1/8/14 ומידי 1 לכל חודש.
לא יעמוד הנאשם בתשלום כלשהו במלואו ובמועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי ומלא.

ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י' תמוז תשע"ד, 08/07/2014 במעמד הנוכחים.

רפי ארניה, שופט